

Spørgsmål 7:

Hvilke årsager er der til udbetalinger efter § 48, stk. 1, ud over de tilfælde, der registreres som egentlige, varige handicaps (der tænkes på midlertidige sygdomme eller andre tilstande, der betyder udgifter for forældrene til f.eks. medicin, pasning, vask m.v.)?

Svar:

Socialstyrelsen bemærker indledningsvis, at det efter § 48, stk. 1, kun er børn og unge med fysiske eller psykiske handicap (vidtgående eller ikke vidtgående), som kan få dækket merudgifter ved forsørgelsen i eget hjem.

Ifølge den praksis, der er lagt på området, skal et handicap eller en anden kronisk lidelse have en varighed på ca. 1 år for at falde ind under § 48, stk. 1-tilfældene.

Medicinudgifter, der ikke afholdes af den offentlige sygesikring, til børn og unge med midlertidige sygdomme ydes efter bilstandslovens § 46, stk. 1, hvis familien ikke selv har

midler til at betale udgiften.

Socialstyrelsen har i undersøgelsen af virkningerne af ændringen af bilstandslovens § 48, stk. 1, indhentet oplysninger om, hvilken handicapgruppe barnet tilhører, samt om, hvilke merudgifter der blev ydet bistand til.

De anvendte handicapgrupper er

- vidtgående fysisk eller psykisk handicap
- anden kronisk lidelse
- vådligger og
- andet.

Merudgifterne er opdelt efter om de blev ydet med et forud aftalt beløb pr. måned, pr. kvartal eller lignende, her kaldet løbende hjælp, og hvor stor en del der blev ydet som éngangshjælp.

Fra 1980-undersøgelsen foreligger disse oplysninger færdigbearbejdede.

Nedenstående tabel 11, der stammer fra socialstyrelsens rapport om 1980-undersøgelsen, offentliggjort i februar 1982, belyser, hvilke merudgifter der blev ydet bistand til i 1980.